

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
 Egész évre . . . 4 kor. — fl.
 Fél évre 2 " — "
 Községeknek . . 1 " 24 "
 Egyes szám ára 8 fl.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 8. sz. házbán.
 Vilmos sörccsarnoka szomszédságában.)
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak:

Négy-hasábos petit aorért 10 fillér.
 Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
 „Nyilttér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 30 fill.
 Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Ferenc, Telegdi K. L. utóda, Budapest: Goldberger A. V., Általános Tudósító VII., Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelék, Schaleck H. és Párisban, Hamburgban a Mainai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Szent István.

— augusztus 19.

Hol vagy István király? Hivunk tégedet. Jöjj, láss, és ítélj meg bennünket úgy, ahogyan azt megérdemljük. Tégy igazságot köztük és valamint kilencszáz esztendő előtt, azonképen mutasd meg nekünk most is az utat, melyen előre mehetünk. Mert előre akarunk menni, miadig csak előre. Szent életű ember voltál Te és igen nagy ember. S annyi század, annyi nagy és szomorú esemény nem tudta elfeledtetni a Te emlékedet.

A jobb kéz, mely porhüvelyéből csodálatosképen megmarad, legmagasabb ereklyéje ennek a nemzetnek, látására évente ezrek és ezrek zarándokolnak Buda várába. S a ki látja azt a fehérségében ragyogó férfias jobbot, mintha kedvező égi jelet látta: megtisztul, megkönyebbül és háromszoros lánggal lobban fel szívében a hazaszeretet tüzé.

És jól teszi minden magyar, ha megtekinti azt a kezét. Csodálatos erő árad ki abból az emberi testrészből, melyet az utódok kegyelme nem engedett át az örök enyészetnek. Mintha a kéz épen maradásával megmaradt volna benne az az erő is, melylyel akkor rendelkezett, mikor még élt koronás gazdája.

Egyike a mi legszebb ünnepeinknek Szent István napja. A buzgó keresztényi hit és a hon szabadságáért lángoló hazaszeretet a legszebb harmóniába olvadnak össze e napon. Az oltárok szent jelvényeire ráborul a háromszínű lobogó. És talán ezt az ünnepet üli meg legbensőbbben és leglelkesebben a magyar nép.

Az idei Szent István napjának dupla jelentősége van. Nagy, országos jubiláris ünnepséggel esik össze, a magyar kereszténység kilencz százados emlékünnepeivel.

S ennek az ünnepnek lefolyása méltó a jelentőségéhez. A félre értékek, melyek a jubiláris ünnepély rendezéséhez hozzáfűződtek,

eloszlottak. A legmagasabb állami és egyházi tényezők közös akarattal munkálkodtak azon, hogy ebből az ünnepből kiküszöböljenek minden olyan célzatot és jelleget, mely nem alkalmas arra, hogy a jubileumot az egész nemzet ünnepévé tegye. És így tisztán és fenyesen fog sokáig ragyogni annak a napnak az emléke, melyen hálát adtunk a magyarok Istenének azért, hogy kilencszáz esztendő előtt államfentartó vallást és szent királyi koronát adott ősainknak.

A Te műved ez, Szent István király. És mégis még soba nem volt talán annyi ádáz ellensége a Te művednek, mint ezekben az időkben, midőn a műveltségben és gyarapodásban eddig még el nem ért magaslatra ért Magyarország. Ellenségeink vannak; nagyok, erősek és számosak, akik ádáz gyűlölettel, nem válogatott piszkos és mérges fegyverekkel küzdenek a magyar haza ellen.

A hazában folyton fészkelődnek az alattomosok, akik csak azért, mert az ő vidékükön más nyelvet beszélnek, a magyar állameszme ellen törnek s lépten-nyomon elárujják a hazát. S tilos eszmék forronganak a magyar föld népének szívében is, tilos eszmék, melyek ha valóra válnának, megszűnne mindaz, ami Szent Istvánnak hatalmas műve. És vannak más bajok is, melyeknek elszorítása talán nem is illik bele Szent István ünnepének hangulatába.

Jöjj Szent István király! Hivunk Téged! Jelenjen meg köztünk a Te szellemed, hogy erősítsen és támogasson bennünket. Mert szükség van reád. Szükségünk van ismét egy olyan hatalmas erőre és szellemre, mely energiájával keresztény magyar hazát tudott teremteni itt, ahol törvényt nem ismerő pogányok laktak hajdanán. Szükségük van erre az erőre most is a huszadik század elején.

Hol vagy István király? Téged magyar kíván!

A magyar ipar mellett.

— Az igazságügyminiszter rendelete. —
 — augusztus 19.

A kir. törvényszék és a kir. ügyészség tontos rendeletet kapott Plósz Sándor igazságügyminisztertől. Ez a rendelet a magyar iparpártolására hívja föl a bíróságokat és az ügyészségeket.

Kiváló fontosságot kölcsönöz ennek a rendeletnek az, hogy nemcsak a magyar, de különösen a helyi ipar támogatását ajánlja a bíróságok és az ügyészség figyelmébe. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter és Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter után, most Plósz Sándor igazságügyi miniszter intézett rendeletet az alája rendelt hatóságokhoz, amelyben meghagyja, hogy hivatalos szükségleteik beszerzésénél mindenkor a magyar s a helyi ipar termékeit vegyék figyelembe s az előforduló munkálatoknál a helyi iparos-osztályt és helyi munkásokat vegyék igénybe.

A rendelet tartalmát a következőkben ismergetjük:

A munkák csak olyan egyének adhatók vállalatba, a ki az illető ipar önálló gyakorlására az ipartörvény értelmében jogosultsággal bír. A menyiben a hatóság erről nem tudna, a jogositvány igazolása követelendő. Akármilyen munkák vállalatba adásánál mindenkor ki kell kötni, hogy a vállalkozó a munkánál csak hazai és pedig helybeli munkásokat alkalmazhat és csakis hazai anyagokat használhat fel. A vállalat tárgyait pedig csakis hazai forrásból szerezheti be, amit kétség esetén kívánatra megfelelően igazolni tartozik. A menyiben esetleg olyan anyagok volnának szállítandók, a melyek hazai forrásokból be nem szerezhetők, a külföldi anyagok és gyártmányok szállítására az engedélyt kimerítően indokolva, mindig az igazságügyminisztertől kel kért. A munkának magánalku mellett leendő kiadás céljából a helybeli, esetleg környékbeli megbízhatóbb szakiparosok ajánlatára rövid uton mindenkor felszólítandók s a munkák teljesítésével az bizandó meg, aki viszonylag legolcsóbb árak mellett legtöbb biztosítékot nyújt arra, hogy azokat kifogástalanul hajtja végre. Az ajánlattevők ajánlataikat szintén rövid uton szóbelileg tehetik meg.

Ebből a rendeletből nyilvánvaló, hogy az osztrák részről a magyar ipar ellen indított agitációtól nem ijedt meg a magyar kormány. Ellenke-

zőleg most nagyobb buzgalommal lát hozzá, hogy a magyar ipart hatáskörében segítse.

Az pedig a vidéki iparosok panaszait is részben meg fogja szüntetni, hogy a miniszter az előforduló munkálatoknál a helyi iparososztály és helyi munkások igénybevételét hangoztatja.

KARCZOLATOK.

— Innen, onnan, mindenünnen. —

Tul vagyunk a lórincz napi országos vásárron is.

Volt jó idő is, rossz idő is. Napfény is volt, eső is volt.

Kínáló is volt, sötét is volt. Csak egy nem volt — a Pénz.

Ez úgy látszik, nem akart tudomást venni az országos vásárról.

Megrendült a fák lomb koronája. Ősz felé hajlik az idő.

A fődökből is kezdenek haza szállodogálni s a vendéglősök és kávéházak nagyban takarítanak.

Ezek már várják az — őszi aranyos szép nem napokat, de estéket és sokkal szebb éjszakákat.

Hát bizony a gólyák utra készen vannak. Mennek oda, hol zöldebb a mező, melegebb a napsugár.

Ellenben ama bizonyos „gólyák”, a kik most jönnek először be a nagy városba tanulni, azok meg alig várják, hogy bent lehessenek, — hogy hadd tanuljanak, no nem római jogot, hanem — billiárdozni és kaszifrajlákkal — kaczerkódni. Hja! most övök lesz a világ, a míg el nem fogy a hazuról be szállított — tandij.

Czudar rabló világot élünk mostanában. Szervezett, még pedig jól szervezett rabló banda garázdálkodik kint a tanyákon és bent a városban.

Általános a kívánság, hogy szaporítani kell a rendőrséget.

Gondolom, úgy vélik, hogy mindenki mellett legyen egy rendőr, a ki strázsálja még ha lefekszik is.

Tyú! de sokan fogják akkor irigyelni néme-lyik rendőrt!

TÁRCZA.

FALUN.

Visszatekint a nap még egyszer a tájra, Alámerül aztán; megszabad sugára. Hazatér a jószág tarlót legelőről. Porfelleget verve a kiszáradt földről. Fáradtan a pásztor nyugalomra vágyik, Mezei munkások, egyik úgy, mint másik. Megszólal a harang áhitatos hangja, Imát mond a falu apraja és nagyja. Azután elköltik a kis estebédet, Nyugalomra térnek gazdagok, szegények. A kuvasz is alszik, nyugton lehet mostan: Ilyenkor nem jár még senki a tilosban. Néma lett a tájék, elcsendesült minden, A bakter van ébren, most csak az nem piben. Ó az éjnek őre, hü toronyórája: Tízet fu most éppen, bár eggyel több járja. S hogy még ez az egy se maradjon fenn talpon, Alattódal zendül ezer békalanton. Van is foganatja, mert egy nyílt tornáczon Elnyújtózik ő is, lenyomta az álom.

Nesztelenül lépked a hold fenn az égen, Ezüstszin palástját kiterjeszti szépen. A sok apró csillag oly reszketve fénylik, Nehogy megzavarja a föld munkás népit. Lány szellő alakban az Ur őrangyala Űde csókot lehel a fáradt ajakra. Örömköny rezg az Ur jószágos szemében: Áldás lesz belőle munkás magyar népen.

Csernay József.

Thespis lovagjai.

— A „Debreczen-Nagyv. Értesítő” eredeti tárczája. —
 — Irta: Gál Zoltán.

Úgy emlékszem rá, mintha most is látnám! Hatodik gimnazista koromban a husvéti vakációmat otthon töltöttem, Diószegen. Egy csütörtök délután (jól emlékszem a napra, rettenetes zápor volt) ott üldögéltem a házunk eresze alatt, a mikor iszonyu sivalkodást hallok s a következő pillanatban egy csapat parasztyerek rohan az utcán, ész nélkül kiabálva értbetetlen szavakat.

Az idő csendesedni kezdett, magam is kinéztem, mi lehet az oka a nagy lármának. A főtca tulsó végén pár excentrikus kinézésű utazókocsit láttam közeledni a goromba uton. Rögtön tisztában voltam a dologgal, hogy Thalia bajnokai fogják szerencsételtői pár előadással városunkat.

Néhány perc múlva, épen akkor, midőn már egészen mellettem volt a karaván, kisütött a nap. Mint ahogy tavaszszal az első napsugár hatása alatt a legkisebb fű is felüti fejét, félelken bémelve az eléje táruló nagy világot, úgy dugta ki a kocsikból is egymásután mindenki a fejét. Emlékszem, kutatva nézegettek szerteszt, — még nem voltak e helyen — s gunyos megjegyzéseket eresztettek meg maguk közt. Rettenetesen hódartak, mintha betanult szerepeiket akarták volna fitogtatni. Egyik férfi, egy vöröshaju, félvállról szolt oda hozzám:

— Van-e itt színház?

Eleinte ugyan nem akartam neki felelni, feszített erősen a gimnazista becsület; de olyan szúrósan nézett rám, hogy felelnem kellett.

— Van igen, a fogadó udvarán.

— No, biztosan a csillagos ég a plafondja, dörmögte aztán a vereshaju, mire a kocsis belsejéből harsány női kacagás hallatszott ki.

Tovább nem disszertálhatt az igen tisztelt komikus ur, mert a gebék, bár lassan, de elvánszorgtak, közeledve rendeltetési helyük, a nagyvendéglő felé!

Nem állhattam meg, hogy fel ne menjek a piacra. A fogadó udvarán már letelepedett az egész társaság. Tizen voltak, hat férfi, négy nő. Egy derék, magas, baraa ember épen rendeleteket osztott ki, s úgy látszott, azon folyt a vita, tartásnak-e már ma este is előadást, vagy ne?

— Hiszen még, se szinpadunk, se szinlapunk, kiáltott egy meglehetősen elhízott hölgy, oly hangon beszélve, mely legalább is drámai anyát engedett sejtetni kiadójában.

— Hisz az még legkevesebb, mondá az előbbi barna ur. Nem is tudnak jóformán idejövételünkről. S mikor e szavak után a vendégszobák felé közeledett, alkalmat véltem felfedezni, hogy szerénységemet eltérbe tolhassam.

— Uram, hallottam, mi tartja önöket főleg vissza. A publikumot könnyű elöteremteni; egy-két parasztyereknek kezébe nyomnak néhány szinlapot s szétküldözzük házról-házra. Különbön így is sokan tudják már megérkezésüket.

A vállamra veregetett, aztán megkérdezett, hogy szabad bemenet mellett hajlandó volnék-e neki a szinlapok írásában segíteni.

Természetes, hogy készségesen felajánlottam neki szolgálatomat. Hja, egy passe par tout már akkor is nagy tekintélynek örvendett előttem (bár ma minden erőlködésem dacára alig sikerült megszereznem). Mikor bemutatkoztam neki, végig nézett rajtam, aztán így szolt:

— Annál jobb, legalább csinos lesz a szinlap. Még majd vendégszerelpeni is fog a társulatomnál, ugy-e? Én különben Szoboszlai Matta Imre vagyok, e társaság direktora.

Menyire imponált nekem ez a szó: direktor. Akkor! De pár perc múlva alaposan redukálódott előttem tekintélye. A színészeknek kezdett rendeleteket osztogatni.

— Lesz előadás, punktum! Violát adjuk, punktum! Ludmilla kisasszony lesz Liptákné, Koszorussy ur Viola. Szerelemligethy ur pedig (ez volt a vereshaju) Macskaházy. Punktum!

Ez utóbbi szereposztás nekem különben nagyon jól esett, épen azért, mert a vereshajúnak nem esett jól. Egy kis revás az uti csipéért.

Csak a Ludmilla kisasszony protestált. Jaj, de még hogy? Mintha maguk a görög istennők szállottak volna perlekedve alá még egyszer civakodni az aranyalmáért, úgy harsogott a szende naiva, rémitő gyorsan pergetve nyelvét. Ó nem játszik asszonyt. Pláne olyan fecsegő parasztanyju-

Kardos László

nagykereskedése a legelőnyösebb bevásárlási forrás, 70 év óta osztja Debreczen város és nagy vidéke lakosainak a legmegbízhatóbb tiszta len és pamut vásznakot, Csikóvásznat, havasi gyölcset, derékajlat, ágyterítőt, paplant és számtalan értékes és szép ágyszöveteket, nyári és téli mosó ruhának valókát, szőnyeget.

HÍREK.

Éljen a király!

A hetvenedik születésnap.

Ünnepet ült ma egész Magyarország.....

Ünnepelte szeretett agg királyának 70-dik születés napját s e napon millió szívből fakadt az ima föl, — Ő érte, a szeretett, a kegyelt királyért.

Régi dolog, hogy a legelső magyar ember a király. Az is bizonyos, hogy érte minden honfi kardja vélnél áll...

Nincs a világnak oly királyt tisztelő, szeretető népe, mint a magyar. Tapasztalja is a Felső, mert szeretet hű magyarjai között lenni, a kik nem keserítik meg agg korának gyorsan tűnő napjait, de a kik örömeihez örömeiket szeretnének adni, kárpótlásért ezért a sok szenvedésekért, a melyeket átélnie kellett...

Teremtő Isten! Micsoda nagy lélek, micsoda edzett szívnek kell abban lenni, a ki úgy türi el a sors csapásait, mint a mi felkent királyunk!...

Óh, mérhetetlenül nagy és mélységes bánat érte a mi jó királyunkat, de Ő nem engedett a viharnak... úgy áll, mint egy kőszikla, a melyen megtörik minden hullám csapása a veszedelmeknek.

Lobogó díszbe öltözött városunk. A lengő zászló örömmel hirdeti; a templomokban imák, szolozsmák hangzanak. A királyért hangoztak azok el...

Boldog népek lehet csak boldog uralkodója...

Engedje a gondviselés, hogy soká legyen boldog a király, lelje boldogságát népe üdvében s még évek hosszú során hadd imádkozni érte hű népe, hogy szívből kiáltva azt, hogy „éljen a király!“

— Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralékban vannak, felkérjük, sziveskedjenek hátralékban levő tartozásukat minél előbb kiegyenlíteni.

— Aug 18. Nagy ünnepek mellett folyt le ma délelőtt városunkba szeretett királyunk születés napja. A városi tanács és közéletünk kitünőségei a városház nagy terméből vonultak — diszmagyarban — a nagy templomba, a hol Mitrovics Gyula ev. ref. lelkész mondott imát. A r. kath. templomban a katonatiszti kar jelenlétében dr. Wolafka Nándor püspök mondott fényes segédlettel nagy és szép imát. Végül a közönség a Hymnuszt énekelte. Ünneplés isteni tisztelet volt az ágost. ev. és a két izraelita templomban. A város fel való lobogózza.

— Postai kézbesítés Debreczen területén. A nagyvárosi postaigazgatóság átiratot intézett Debreczen város tanácsához, melyben megjelöli a módosításokat, mint lehetne a külterületi lakosság jogos és méltányos igényeit a korrekt postaszolgáltatással kielégíteni. A postaigazgatóság véleménye szerint az ajánlott és közönséges levelek

kézbesítését legcélszerűbb lovas rendőrökre bízni, kik megbízhatók s naponként bejárják ugyanis a külterületeket. A városi tanács egyik legközelebbi ülésén fog a postaigazgatóság átirata felett határozni s a külterületi lakók postai szolgálata dolgában véglegesen dönteni.

— Megbolygatott sir. Vigyázatlan kezek okozták halálát, s szegénynek még a sírban sincs nyugalma. Gyöngy Györgyné ezeltől pár nappal egy gyermeknek akart életet adni. A nehéz perczeben egy tanulatlan, paraszt kuruzsló bába segédkezett s a mint az eddigi vizsgálatból gyanítani lehet, oly szerencsétlenül, hogy az anya és a gyermek is pár órával a szülés után meghalt, — a szerencsétlen asszony a napokban temették el. Azonban a vizsgáló bíróság a felmerült súlyos gyanu alapján és hogy a végzetes tényt teljes igazságvilágítsa meg, elrendelte az asszony exhumálását. Az exhumálás a Szt.-Anna-utcai római kath. temetőben a napokban történt meg, a hatósági közegek jelenlétében. Onnan az exhumált holttestet a köz-kórházba vitték és feboncolták. Még siri álma sem lehet zavartalan szegény Gyöngy Györgynének.

— Debreczeni katonák a hadgyakorlaton. Belényes környékén katonavilág van mostanában. Ott folyik a nagy hadtest gyakorlat, melyben a mi helyőrségünk is részt vesz. Mint belényesi tudósítók írja, most Hollódon van együtt a 39. és 37. gyalogezred, ott végzi a dandárgyakorlatokat a hó 23-ig. Akkor mennek tovább Belényes felé, hol találkoznak az aradi 33. ezreddel és a temesvári 61. gyalogezred egy zászlójával s a teljes hadtest Lovettó Károly altábornagy vezetésével manőverezik. Jövő hó hetedikén lesz a „lefuvas“ boldog napja.

— Nyomdászaink Gutenberg ünnepe. A debreczeni nyomdász-szakegyesület a könyvsajtó zseniális feltalálójának emlékeztetésére augusztus 19-én Gutenberg ünnepséget rendez. A rendező-bizottság, mely a mi intelligens nyomdászaink kiváló erőiből van összeállítva, igen szép programot állított össze és már napok óta fáradozik azon, hogy minél látogatottabbá és fényesebbé tegye ezen kegyeletes ünnepet. A műsor egyik legérdekesebb száma Morócz Jenő budapesti nyomdász Gutenberg cz. ódjára, mely feoklts szakvakban magasztalja a kultúra eme hatalmas mestereinek és apostolának lángszere valló találmányát. Nincs okunk kételkedni, hogy művelt közönségünk nagy számban fog megjelenni ezen a kegyeletes ünnepen és az azon való részvételével beigazolja, hogy a napi sajtó önfeláldozást igénylő munkáját nagyrabecsüli. Mi újságírók megírjuk a lapot, de derék és szakképzett nyomdászaink emésztő munkájára van szükségünk, hogy az tetszetős formában és technikai izléssel és hibátlanul kerüljön olvasóink asztalára. Nagy és nehéz munkát végeznek ők, kik nekünk, újságíróknak hű munkatársaink és bizonyára a mostoha megélhetési viszonyok közt jól fog nekik esni az erkölcsi elismerés, melyre szakképzettségük és munkás kezeikkel bőségesen rászolgálnak. Az ünnepség a Margit-fürdő diszteremben lesz f. hó 19-én este 8 órakor. A műsort táncmulatság fejezi be. A kegyeletes ünnepségtiszta jövedelmét a nyomdász-szakegyesület könyvtára javára fordítja.

— Az új sertésrakadó ügye. A debreczeni gazdaközönség egy régi óhajja áll a megvalósulás előtt. A sertésrakodás ügye ez, a melyet

most rohamosan igyekeznek rendbe hozni. A Vecsey Imre tb. főjegyző elnökllete alatt tartott tanácsülésen hosszan és részleteiben kimerítően tárgyalták az új sertésrakadó ügyét s végeredményben kimondta a tanács, hogy a szükséges intézkedéseket minden irányban megteszi. Első és fontos körülmény a nyiregyházi és szatmári vasutonalak elágazásától a sertésvásártéren keresztül vezetendő iparvágány létesítése. Hogy ez megtörténhessen, a kath. temetőből néhány sirt kell megbontani. Ebben a tekintetben már nem áll fenn akadály, mert az egyházzal és a sírhelyek tulajdonosaival létre jött a megállapodás s a tanács a szükséges végrehajtás ügyében szintén határozatot hozott. — De hogy az iparvágány létesíthető legyen, kimondta a tanács azt is, hogy a kereskedelemügyi miniszternél az iparvágány létesítése és közigazgatási bejárásra az engedélyt megkéri s ez alatt megkeresi az államvasutak igazgatóságát és üzletvezetőségét is, hogy az új vágány létesítése kérdésében kezdje meg a tárgyalásokat a város hatóságával. A tanács eme határozatai bizonyára örömdetes fogadtatásra fognak találni az érdekelt gazdák és kereskedők körében.

— Az izr. hitközségi tagok figyelmébe. Értesítettetnek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz-utcai izr. templomban az istentisztelet további rendelkezésig a következő időben fog tartani: Köznapokon reggel hat órakor, este fél 7 órakor. Szombat és ünnepnapokon d. e. 9 órakor, d. u. 5 órakor. Péntek és ünnepnapokat megelőző este fél 7 órakor.

— Gyász. A legnagyobb részvételt keltette városunkban a gyász hir, hogy egy fiatal nagykereskedőnk, Szabó Zsigmond élte 43 dik évében elhalt. A derék férfiú temetésén nagy közönség jelent meg, melyen, meghatóttan hallgatta Dicsőfi József lelkész imáját. Béke poraira.

— Márkus Jenő „Dreher sörcsarnokában“ naponta választékos zóna reggeli különlegességek, vasárnap este katonai zene hangverseny szabad bejáratú. Kedden Rácz Károly személyes vezetésével hangverseny. Pénteken nagy Hal-estély Magyar Testvérek zenekara mellett Korona sör a lá Pilseni folyton csapolya. 5—30

— Posta segédtszti tanfolyam Debreczenben. A kereskedelmi miniszter posta és távirai segédtszti kiképzésére október 1-től az összes posta- és távirai igazgatóságok kerületében hat hónapra terjedő tanfolyamokat állít föl. A tanfolyamra négy középiskolával bíró fiatal emberek vagy kiszolgált katonai altisztek pályázhatnak szeptember 15-ig. A tanfolyam hallgatói kinevezésük esetén 1000 korona évi fizetést kapnak. A nagyvárosi posta- és távirai igazgatóság kerületében Aradon és Debreczenben állítanak fel tanfolyamokat.

— Tragikus vég. Ismert alakja volt társadalmunknak. Ahol megjelent, mindenütt kedvelték. Szép kiállítású fiatal ember, telve ambícióval. A legszebb jövő mosolygott feléje. Sokan ismerték a jókedvű, fess katonatisztet városunkban is, hol a 39-eseknek volt főhadnagy. Egyszer aztán bealkonyult felette a sugaras ég s kezdetét vette a visszsaesés, le a porba, hova saját könnyelmű kölkeztetése juttatta. Fogságba került a szép jövőjű fiatal ember és a fogság megzavarta lelki egyensúlyát. Megtöbolyult állapotba esett a szerencsétlen, jobb sorsra érdemes tiszt, úgy hogy el kellett szállítani a temesvári katonai kórházba.

— A buza ára. A termés kilátások tisztázódtak, a buza minősége ellen intézett oldaltámaszok visszavertek s ma már a budapesti tőzsdén is világosan bebizonyított dolognak tekintik, hogy a jelenlegi körülmények között alig remélhet alacsony árakat jegyezhetnek az exportőrök. Természetes, hogy nagy az öröm a gabonátőzsdén. — Az az ur, a ki örömmel jósoltatta, hogy az idei alacsony árak nagy kiyitelre nyujtanak kilátást, bizonyára ma sem hitte, hogy a jóslat ilyen hihetetlen merészséggel beteljesedik. A földművelésügyi miniszter hivatalos jelentése a termés eredmény országos átlagában egy százalékos csökkenést konstátál. Ennek annyi hatása mutatkozott is a tőzsdén, hogy a határidőpiacon négy fillérrel emelkedtek a buza és rozs kurzusai. Az árak emelkedése azonban alig lesz tartós, mert az említett emelkedés is csak abból keletkezett, hogy néhány spekuláns angazsmánjait kellett realizálni. Mit bizonyít ez? Milyet nem papirbuzajáték folyik a tőzsdén, milyet realis buzát kell előteremteni, azonnal emelkedik a buza ára s ha ma néhány jelentékenyebb pozíciót kellene realizálni, talán 8 koronára is felszökknének az árak 50 kg.-kint.

* Hetet egy útésre, úgy volt írva a vitéz szabó testvérőrióján, mint bámulatos cselekvése és miért? mert egy útéssel hét nyalakodó legyet agyonütött. Ugy látszik, hogy eme hős idejében is már ezen lélekvesztő nagy mennyiségben létezett. Most is bebizonyíthatná egy olyan szabó a művét. A konyhában és pinczében nagy bajt csinál ezen kis csikorgó rovar a házi asszonynak. A mostani meleg nyári időben alig lehet védeni az ételeket a legyektől. Sőt gyakran megpróbál az ember ráütni, hogyha egy ilyen husrontó a sonkán ül, de ez mégsem használ; a légy megemti magát és a harag annál nagyobb, hogy ha még egy darab edény is ez alkalommal eltörik. Mind-ezen gondot és haragot megspórolja magának az okos háziasszony, hogyha egy kevés, „Zacherlin“ a mi minden fűszerkereskedésben kapható, — kipo-roz; akkor nem tartózkodik egy légy sem az étészobában és az abban levő légy már egy pillanatban megvan öltve a „Zacherlin“ által. „Zacherlin“, kétségtelen a leghasználatosabb és legcélszerűbb a konyha és étészoba részére és semmiféle vitéz szabó által meg nem pótolható.

* Tisztelet az érdemnek! Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neukirchenben, Bécs mellett, 1897. augusztus 11-ről Altonából a következőket írják: Már 70 éves vagyok és 10 év óta izületi csúsz és aranyér daganatokban szenvedtem és nem tudtam segítséget találni. Csakban a Wilhelm-féle „Köszvény-és csúsz elleni vértisztító tea“ szabadított meg három hét alatt szenvedéseimtől. Köszönetet mondok tehát önnek meg a grófnéknak, kinek figyelmzetésére az újságban olvastam, teljes tisztelettel: Ackerman Keresztély magánzó. Altona, Hamburg mellett Reichenstrasse 6. — Kapható Debreczenben Tóth Béla gyógyszerésztárában.

* A hazai ipar terjeszkedéséről. Örömmel értesítjük tisztelt olvasóinkat és az érdekelt szak-köröket, hogy Melocco Péter vállány mozaiklap, csementműkögyár, betonépítkezési vállalat, egy szakkörökben a legjobb hírnévre örvendő budapesti cég városunkban egy főtelepet létesített, miáltal a szakkörök egy régóta érzett hiányát pótolta, mely eseményt az érdekelték bizonyára örömmel is fognak üdvözölni. Egyben utalunk névezett cégnek mai számunkban megjelent hirdetésére.

komat! Az ő tehetségét akarja a direktor ilyesmikkel tönkretenni, ki soha még a légynek sem ártott beszédével. Ő nem áll jótágért, hogy nem lesz-e fellépéséből botrány?

Nem használt semmit az igazgatónak a többi tagoknál üdvös szemöldök forgatása, sem gunyos, elfojtott kacagása. Csak jobban dübbe hozta a kisasszonyt. Most már drámai pózba helyezkedett (a készülő szinpad deszkabalmazára állván fel) s onnan eresztgette a direktorra ékesszólásának villámaint:

— Bizony pedig azzal a bányavetiséggel, megvételssel nem sokra megy az ur! Ugyan, ugyan mire fel? Hol a három hónapi gázsim? Ki felel arról, mikor lesz meg? Százszor itt hagyhattam volna már, de csak türok, türok, mert szánom az urat, szánom.

Ekkor olyan különös természete volt — átment hirtelen a könyörgésbe:

— Ugyan édes, kedves direktor ur, adja másnak a szerepet. Például a feleségének. Eljártsza ő biztosan. Ugy-e nagysád, igen? Én Vilmát alakítottam. Tudom Istenem, úgy, hogy ilyet még nem látott Diószeg. Legalább az első este lépjek fel a magam szerepkörében. Ugy-e megteszi, aranyos direktor ur?

Matta uram nem térhetett ki e szóár hizegése elől; talán arra is gondolt, hogy az összes tagok füleiben megakadt a fizetés elmulasztás miatti panasz hangja. Ez pedig baj volna. Megadta hát az engedélyt, miután az igazgatóné is, egy csinos, szöke asszony elvállalta a neki szánt szerepet. Erre aztán elkezdte mindenki magolni a szerepét. Mi ketten a direktorral bementünk a vendéglőbe s szorgalmasan gyártottuk kék tintával

meg gelatinlemezekkel a szinlapot, mely szerint ma Viola, az alföldi baramia fog előadói az egész társulat felléptével.

A szinlap gyártás közben volt elég alkalom beszélni a direktorral. Szóba jött a darab is, de olyan ferde gondolkozásra valló feleleteket kaptam tőle, hogy bizony az igazgató ur általános műveltségéről kezdtem nem sokat tartani. Akkor még természetesen nem ismertem azt a ma általánosan felkapott és elfogadott elvet, hogy a színész tisztán a maga és a szinműírók improvizációira van utalva, azokból él és elmélet helyett ezekből nyer a szinpadon, az életben is tisztább s talán helyesebb társadalmotani felfogásokat. Őh pedig ott a bohémorál uralkodik s az elszédit, elbódít mindenkit, a ki avatatlan.

A szinlapokat széthordták és a mint én előre megjósoltam, hét óra tájt már erősen gyülekeztek a szinházba vágyakozók a fogadók előtt. Az előadás kezdete fél nyolczra volt jelentve. Igaz, hogy még hétkor nem volt kész a szinlap, de a kocsiszin (ez szolgált Thespis csarnokául) szépen kisöpörtetett s az ülőhelyek már be valának huzva kék meg vörös vászonnal. Ezt maga a direktor csinálta. A feleség ellenben siettetta a munkásokat, oszto-gatta a szereplőknek a jelmezeket s nógatta őket szerepeik átölvására. Mind rázugta, hogy tudja; de azért előbb bizonyára véletlenül, vagy talán ösztönserűleg jónak látta kiki egy felve könyörgő pillantást vetni a felé a kis pupos ember felé, ki aránylag a legnyugodtabb volt mindnyájuk között s ott ült deszkaládán a szinpad előtt egy felhánt hátú lyukban. Ezen, úgy látszik, általánosan tisztelt egyéniség Kakas ur volt, a sugó; kitünő ember a maga nemében; valaha hasbeszélő volt s tudott

sugni, hogy a színésznek csak a száját kellett morgatni, ő beszélt helyette oly hiven, hogy a közönség nem vette észre a csalást. Most is készült a munkára, előtte hevert a darab és egy butykos, jóféle sziverősítővel tele. Erre szükség van gyakran.

A közönség odakünn türelmetlenkedett. A szinpad már készen volt, a függönyt most akasztották eléje. A direktorné egy drapp bársony blúzt vett fel, a hajába nemzetiszínű selyem szalagot, keblére pedig egy nagy thearózsát tűzött s azzal messzecsillogó üveg cserepekkel a hajában kiment az ajtó elé. Itt állott a kasszát képviselő asztal. Az igazgatóné leült s várta a látogatókat. Jöttek is tömegesen. Ő nagysága olyan egykedvűen szedte a pénzt, hogy egy-egy butuska honoratiórné még megtisztelve érezte magát, ha bejuthat s tiszteletteljesen adá át az első hely díját.

Pedig, hogy örült a direktorné! Ilyen jó publikumra még nem akadtak. Hát még mikor a karzati közönség is megeresztette raját. Csak úgy dőlt be a sok ember fia, alig győzte a pénzt szedni a direktorné.

Végre a harmadik csengetés is elhangzott, az odarendelt parasztfü lassan huzta fel a függönyt s megkezdődött az előadás. Mondhatom, várakozáson felül jól játszottak. A közönséges társalgásuk nyelve is oly könnyed, meglepő, a magasabb helyzetekben ügyes, művészi. De a mi legjobban meglepett, az volt, hogy hiányzott náluk az a vidéki társulatokat jellemző felszegtartás, ügyetlen érintkezés, összhangtalan rendezés. Nem, itt minden a legprecízebben ment. Csak az erdei jel-netnél volt egy kis derűtlenség, mikor a rablókon a görög tűz vakító fénye daczára felismerték az idevaló városi hajduk liberiját s a derűtlenséget csak fokozta az,

hogy az állóhelyen egy hajdu elég hangosan megjegyezte:

— Enyje, de jól áll a lelkemen a mundérom. Mán nem is csudálom, ha elengedték az ánrét, a mért a dolmányt kölcsön adtuk.

Az előadásnak vége volt, a közönségnek tet-szett a darab. Az igazgató ur előadás utáni kalkulálása a legvérmesebb reményeket is kielégítette volna. Éjjel természetesen nagy murit csaptak, az igazgató boldog-boldogtalanná fízett (azaz hogy csak rendelt) s éjjeltájt, mikor a trakta véget ért, az igazgató arra a szomorú tapasztalatra jutott, hogy az előadásnak ily fényes bevétele sem bírja meg a fogadós számláját.

— Majd holnap rendezem, mondá a fogadós-nak, hanyagnl dobván a számlát az asztalra. Azzal eltávoztak a szobából.

És még aznap éjjel megint lehetett látni az utca ellenkező végén poroszkálni a csendes kis mokány lovakat, a mint vitték Thália népségét tovább.

A középső kocsiiban a direktor beszélget Lud-millával:

— Hiába mondja a hős direktor, vérem forr, mint az örvény árja, képzeletem magasba száll, mindig nemesebb, távolibb czélt látok magam előtt s ez hajt, ez üz és nem enged egy helyen maradni. Önök nem tudják, miért nem tudott a nemes direktor tovább maradni Diószegen?

Én sem tudom.

Azt csak a fogadós tudja, kinek a trupp nem fizetett semmit.

Különbö derék, becsületes emberek voltak.

* **Fertőző betegségek ellen**, melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztettek biztos óvszer a tiszta egyszékes ásványvíz. Felhívjuk tehát szives figyelmét a „Kristály” Szt.-Lukácsfürdő hegyiforrás hirdetésére. — Kapható Debreczenben: Geréb Fülöp utódai, Csanak József, Kornhoffer József, Riekl József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Konczek Géza, Hirsch Ferencz, Félegyházi János, Göcsey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost Gy., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

* **A rozs időjárás** sok épület homlokzatában kárt tett, felhívjuk az érdeklődők figyelmét az általános jó hírnevű Kronsteiner Károly Bécs., Hauptstrasse 120 szám alatti Első es. és kir. osztr. magy. kir. szab. Homlokzat-festék gyárra. Mely cégnek szabadalmazott vízmentes Homlokzat festékei a Ház- és Ingatlan tulajdonosait azon helyzetbe juttatják, hogy épületeiket olcsón, tartósan és csinosan az olaj festékhez hasonló festékekkel elláthatják.

CSARNOK.

Nem is tudom

Nem is tudom, mi készt, mért esik jól nekem,
Hogy nagy szerelmemet,
Melynél a világon igazabb nem lehet,
Szerte kürtölhetem.

Azt mondják rá sokan: a tiszta szerelem
Benn a szívben élér,
Dicsőítést, nagy zajt, vigasztalást nem kér,
Csak lángol szüntelen.

Az én szerelmemnek ám kicsiny ez a hely,
Kicsiny, szoros börtön,
Ingerlő szikra kell, — kítőn onnan rögtön
S engem mámorba ejt.

Mámorban vergődve, örömben tobzódva
Lelkem reá gondol,
S mással nem törődve, menten minden gondtól
Csak álmodom — róla!

Gál Zoltán.

A szőkés párosan . . .

A városnak helyben maradt társaságát mostanában pikáns történet mulattatja, amelynek két hőse közismert alak.

A beköszöntött ugorka szezonnak erről a kis szenzációjáról beszélnek mindenfelé, kíváncsian várva a megérkezőbbek igérkező történéseit.

Lelkiismeretemenek e szelőlátása után pedig áttérek magára a kázusra. Tehát színhely: a város, szereplők: egy dús gazdag háziúr, ennek a felesége, a leánya és egy csinos, barna fiatalember, aki foglalkozására nézve ügyvédjelölt.

Helyes nevéket helyezett álböveken fogom őket szerepeltetni. Krónikáimban a háziurat egyszerűen az öreg-nek, a feleségét Betty-nek, a leányt Lizának és a fiatal embert Munczi urnak fogom nevezni.

Munczi urat nem hiába szerették oly nagyon a mi öregünk házában.

Szemrevaló, kedves modoru, okos és rokonszenves fiú, jó vidéki családból való, akire igen szép jövő vár. Már most ősszel ügyvédi vizsgát tesz és nagy ismeretése révén bizonyos, hogy jó praxisa lesz a fiúnak.

Szükségtelen megjegyeznem, hogy a husz éves csinos Lizácskát már régóta Munczi urnak szánta az atyja, aki szivesen látta a fiatal embert csaknem naponta házában.

Munczi pedig hallgatolag bele is egyezett a tervbe, a viselkedése legalább azt árulta el.

Hogy is ne? Pazar hozomány, szép feleség várt reá, igazán bolond lett volna, ha jövőendő szerencséjének maga ált volna utjába.

Feljárt a házba, válogatott, udvariassággal viselkedett a kis leánnyal szemben és minden a legnagyobb rendben ment egészen az elmúlt vasárnapig, amikor is némi akadályok merültek fel az öreg tervének végleges végrehajtásában.

Hogy egy kiváló író társamnak szavaival éljek, „a dolog pikantériáját” éppen ezekben az akadályokban találjuk fel. Az elmúlt vasárnap tervezte ugyanis az öreg a házasság végleges nyelbe ütését.

Beszélni akart komolyan Munczi urral és még az este meg lett volna az eljegyzés intim családi körben.

De a végzet csodálatos leleményessége másképpen intézte a dolog folyását.

Megjelent az akadály vasárnap déiben — egy kis levélke alakjában. Az öreg urhoz volt címezve, a tartalma körülbelül ez volt:

Tisztelt uram!

Tudomására hozom, hogy ma reggel elutaztam a fővárosból messzire és sokára. Legalább is annyi időre, amíg a felesége ellen beadandó válókeresetnek jogerős ítéletében helyt nem adnak. Betty asszony velem utazott, hogy hűség szerelmemben megoszassa javendő sorsát azzal, aki igaz, tisztelettel vagyok

üdvözlő hiva

Munczi.

Egyelőre ennyi a história. A folytatásáról nincs pozitív értesülésem, csak annyit hallottam, hogy az ügyben szereplőkhez immár egy újabb cselekvő csatlakozott: az ügyvéd.

Debreczeni piac.

Aug. hó 9 — 11 — 12 — 13-án tartott heti vásár eredménye.

Buza: 13 kor. 80 fill. — 13 kor. 60 fill.
Kétszeres: 13 kor. — fill. — 12 kor. 80 fill.
Rozs: 11 kor. 60 fill. — 11 kor. 40 fill.
Árpa: 11 kor. 20 fill. — 11 kor. 00 fill.
Zab: 10 kor. 80 fill. — 00 kor. 00 fill.
Tengeri: 13 kor. 40 fill. — 13 kor. 20 fill.
Köles: 10 kor. 00 fill. 0 kor. 00 fill.
Új sós szalonna: 92. — 100 sőtalan 00 — 00 kor.
Széna: 6 kor. 60 fill. — 6 kor. 40 fill. 5 kor. 20 fill. 5 kor. 00 fill.

Háj: 100 — 100 kor.
Zsír: 120 — 116 kor.
Sertés hus: 104 — 112 — 120 kor.
Kihasított sertés: 00 — 00 korona, mind száz kilónként.

Ló- és szarvasmarha vásár.
Ló felbajtatott 630 drb. — ló eladatott 410 darab,
Szarvas marha felbajtatott 758 drb. eladatott 490 darab.

Sertés vásár.

Sertés felbajtatott 6200 drb. eladatott 2929 drb.
Kövér sertés kilója 88 — 00 — 84 fill.
A vásár lefolyása, kevésbé kedvező volt.

Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

NYILTÉR.

Selyem damaszt-ruha 9 frtól

feljebb — 12 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Minták postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig.

HENNEBERG G. selyemgyáros (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICHBEN.

Ha biztosak akarunk lenni, hogy jó és tiszta Chocóládét kapjunk, úgy kérjünk

Suchard Chocóládét,

mi régen jónak bizonyult s legjobb hírnek örvend. Védjegyre gondosan figyelni. A tiszta előállítás biztosítva s az egész világon kedvelt és mindenütt kapható.

A legjobb és legolcsóbb mázolóolaj és faconserváló-szer marad a több mint 20 év óta kipróbált **Carbolineum Patent Avenarius.** Utánzástól óvakodjunk! „Carbolineum”-gyár **R. Avenarius Amstetten N.-Ö.** Iroda: **Bécs, III/1, Hauptstrasse 84.** Eladási hely: **Ganovfszky Lajosnál Debreczenben.** 21—90.

Ausztia-Magyarországban szab. bejelentve.

A kinek szép bajusza nincs!

az használja csupán a **hires Hajdusági pedrót,**

mely egyedüli legjobb bajusznövesztő és bajuszapoló, az összes eddigi bajuszpedrők között. A bajuszt szép állásban tartja, nem tör, nem tépi ki és sohasem keményedik meg. A legjobb növényi anyagokból készül, terpentint nem tartalmaz. Kellemes illatu és sohasem avasodik meg.

Kapható az országban mindenütt! Gyógyszertárakban és üzletokban, fehér és barna színben, gyönyörű dobozban, kis doboz 10 kr, nagy doboz 20 kr. Viszont elárulástóknak 33% engedmény.

Egyedüli készítő:

Grósz Nagy Ferencz

gyógyszerész

H.-Szoboszlón,

41—50.

Batthyányi-utca 360.

A hires Hajdusági pedrót postán minden nap pontosan szétküldeték.

1132

1900

v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 390/10. 1900. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint **Klein Jakab debreczeni lakos** részére **Schneider István debreczeni lakostól** 900 kor. tőke, ennek 1899. évi szeptember hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 83 kor. 74 fill. perköltség erejéig 1899. évi november hó 25-én bíróság lefoglalt és 2253 koronára becsült **házi butorok, építkezési állványok, márványlapok, kocsik és lovakból álló ingóságok 1900. évi augusztus hó 24-én délelőtt 9 órakor** kezdetét veendő és alperes lakásán, **Csemete-utczán, 7. szám alatt** megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1900. évi augusztus hó 2-án.

Török Péter,

birói kiküldött.

1—1 (150)

1098

1900

v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1599/7. 1900. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint **Klein Jakab debreczeni lakos** részére **Schneider István debreczeni lakostól** 809 kor. 26 fill. tőke, ennek 1899. évi október hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 83 kor. 14 fill. perköltség erejéig 1899. évi november hó 25-én bíróság lefoglalt és 2533 koronára becsült **házi butorok, építkezési anyagok, márvány lépcsők, kocsik és lovakból álló ingóságok 1900. évi augusztus hó 24-én délelőtti 9 órakor** kezdetét veendő és alperes lakásán, **Csemete-utczán, 7. számú háznál** megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1900 évi augusztus hó 2-án.

Török Péter,

birói kiküldött.

1—1 (151)

Az elismert legjobb és legkitünőbb

Aczel ekék 1, 2, 3 és 4 barázdásuak
Rét, moha, tagozott és diagonal Boronák
Gyűrűs és sima aczel lemez, földi hengerek, Agricola vetőgépek,
Arató-gépek fűnek, herének,
Szénagyűjtők és arató gereblyék, Szénafordítók,
Szabad-aszaló készülék gyümölcs és fozeléknek,
Bor és gyümölcs sajtók,
Gyümölcs és szőlő zúzó és bogymorzsolók,
Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő „SYPHONIA”,
Tormács és vértetű pusztításra,
Szállítható takarékos tüzhelyek,
legújabb szerkezetben készítenek és szállítanak

Cséplőgépek szabad. új Kenőgyűrűvel ellátott görgős csapágyakkal kézi, járgány- és gőzhajtásra,

Járgányok 1—6 vonóállat befogására, Legújabb gabona-tisztító-rosták, TRIEUREK és KUKORICZA MORZSOLÓK, Szecska vágók, darálók repavágók Széna és szalmaprések nyugvók és szállíthatók, valamint minden más fajta gazdasági gépeket

MAYFARTH PH. és Társa
cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárak, vasöntödékek és vashámorművek
Alap. 1872. BÉCS, II/1 Taborstrasse 71. 750 munkás.
Kittüntetve több mint 400 arany, ezüst és bronz éremmel, az összes nagyobb kiállításokon.
„Az országos gazdasági egyesület” által a nagy arany éremmel kittüntetve Szegeden 1899. Részletes árjegyzék és számos előismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárulások kerestetnek.
7—10 (118)

A Debreczeni Vasöntöde és Géplakatosság

Péterfia végén, a Hadházi utczában saját, olcsó üzemű telepén gyors, pontos és felette jutányos munkával szolgálja megbízói érdekét.

Gyárt minden gépészeti vas- és érc-öntvényeket és végez minden géplakatos munkát, tehát az összes gépalkatrészeket — bármely anyagból legyenek — helyben, maga állítja elő s ennél fogva

mindenrendű gazdasági, ipari és háztartási gépek javítását is **legjutányosabban végzi.**

Vállal kazán- és műkovácsmunkákat; templom-, kert- és sir-rácszatok készítését és raktáron tart minden építési vastárgyakat; udvar és istálló kellekeket.

Saját gyártmányu „aranyéremmel” kittüntetett

kütszivattyu, kerti fecskendő, borsajtó és szőlőzúzó gépei jobbak minden külföldinél

s a mennyiben a vállalatnak sem ügynökei, sem viszonteladói nincsenek és közbenjárókat egyáltalán nem dijjaz.

Az első kéztől való beszerzés minden előnyét a vevő közönség élvezi!

4—? (142) Raktár és eladás csak a gyártelepen.

Sürgöny- és levél-czim: „Vasöntöde Debreczen.”

